

SCHINDLER, BENEDICTUS

Frälsarens svåra lidande, i
sång-stycken förestäldt och författadt,
af Bened. Schindler. Götheborg,
tryckte hos Lars Wahlström, kongl.
priv. boktr. år 1775.

1775

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

B: K:

SCHINDLER, B.

Tit. Sv.
Orat
(Br)

1700-1829

FRÄLSARENS
SVÅRA LIDANDE,
I
SÅNG-STYCKEN

FÖRESTÄLDT

OCH

FÖRFATTADT,

AF

BENED. SCHINDLER.

GÖTHEBORG,

Tryckte hos LARS WAHLSTRÖM, Kongl. Priv. Boktr.

År 1775.

FRÅLSÄRENS
SVÅRA LIDANDE,
SÅNG-STYCKEN

FÖRSTÄLDT

ÖF

FÖRSTÄLDT

AF

BENED. ÖGBLINDEN

GÖTTFRID G.
Tryckt hos Lars Wänström, Kungl. Lit. Bokh.

STORMÄGTIGSTE, ALLERNÄDIGSTE KONUNG!

gaff öfverlemna denne, af mig förtäradt, Pallions-

Måttne.

I djupaste underdanighet framhårdar se wars,

STORMÄGTIGSTE, ALLERNÄDIGSTE KONUNG,

EDER KONGL. MAJ:T

Då af EDER KONGL. MAJ:T fria Konster och
deras Idkare årfara det allernädigste beskydd och up-
muntran, vågar åfwen jag, i gladaste förtröstan dår-
på,

på, til EDER KONGL. MAJ:T allerunderdånigast
ofwerlemna denne, af mig författade, Passions-
Musique.

I djupaste underdånighet framhårdar at wara,
STORMÄGTIGSTE, ALLERNÄDIGSTE KONUNG,
EDER KONGL. MAJ:TS

Da af EDER KONGL. MAJ:T sin Konfession och
denne bokare äro det allernädigste beknydd och up-
allrerunderdånigste tjenare,
BENEDICTUS SCHINDLER.
Silesius.

CORO.

Du som af kärlek gråtit,
Når Du fick Zion se,
Hvars ondskas Du förlåtit,
At evigt Lif dem ge:
Min JESU! qual och smårta,
Dig grusligt möta här:
I Bödlars arga hjerta,
Du redan korsfäst är.

RECIT.

*Pethsemanc, från dina öde vallar
Et sorgligt ljud i luften skallar:
Hvem är den långsamt döende?
Är det min JESUS? bästa vän för mänsko-sjålen!
Han vändas, båsvar, liksom trälen,*

Hvars lif man dömt til dödsens svärd.

Han dignar ner, af alla brott och synder lastad,
I en förderfvad verld.

Af ångest är all kraft ur hjertat tagen;

Des svett trängs Purpurrod,

Från bleknad kind.

ARIOSO.

Han ropar: ach! min själ är slagen

In til min död.

ARIA.

Du Hjelte, som för döden,

Et mål och byte var,

Jag flyr til Dig i nöden,

Til Dig min Gud och Far!

Du vill, Du kan min skydds-Gud bli.

Fin.

När jag, då lifvets kraft förqväfves,

En afgrund ser, där ur förgäfves

Jag går at hämta tröst:

När jag i skyn ser Dommar'n sväfva,

Med magt och blix, och verldar bäfva

För Honom och Des röst:

Du värdes då min Skydds-Gud bli.

D. C.

RE-

RECIT.

*Ach min Imanuel!
Djupt är Han kastad ner
I stoftet: och mot döden kämpar, ser
Til Himlen; ropar högt:*

ARIOSO.

Lät Fader denna stunden
Gå bort med alt sit ve.
Tag bort Din bittra kalk från slagna munden.
Du tar den ej? välan! Din vilja skal då ske.

RECIT.

*Han lindrad stiger opp från rummet där Han blödde:
En Ängel honom stärcka fick.
Men si! Dess Lärjungar en flumring öfvergick.
Mot jorden ligga de, i ångflig åtbörd stödde:
Den störste vän betraktadt dem och sagt:*

ARIOSO.

Nog villig anden är: men kroppen svag.

ARIA.

*I veka mänsko själar,
I luftans föfde trälar,*

B 2

Snart

Snart är Ert Samvet väckt

Och hela hjertat hotas:

Snart misten J all tröst.

I fäkne, skolen en gång bäfva,

När ångren hastigt synes häfva

Sit orma gap, som blomster täckt

Och stinger, utan hopp, at botas,

Den fräcke syndarns bröst.

DUETTO.

Ach! skal jag se den stora plåga,

Som Du för min skul nu utstår:

Du tåres utaf vredens låga,

Och til min räddning villigt går:

Förutan like är Din smärta;

Jag kan ej all Din pina se;

Ditt qual förtärer fjäl och hjerta,

Ach! öma vån! min Frålfare.

CORO.

Dess ande är svag: Dess dagar äro förkortade: Dess själ är full af jämmer: Dess Lif är nära intil Helfvete.

RECIT.

*Jerusalem, af mord-lust detta utrop gör:
Dess blod må krävas ut af oss och våra söner:
Du segrar, hårde Stad! och Jesus redan blör.*

ARIOSO.

I purpur, redan Han föragt af Folket röner;
På det Han i sit qual, må vara utan tröst.
Ach smälek må Dess hjerta bräcka.

RECIT.

*Han, högsta kärlek, står med tryckt, dock sorg-fritt bröst
Och toligt Törne-kronan bär: men ach! Du fräcka,
Fördömda mördar-hand, som grusligt flår
Din Frälserman!*

ARIOSO.

En blod-ström strax från kinden går,
Se hvilken man!
Til botvars Dom, medömkans-rösten säger nej
Se hvilken man! men Juda hör det ej.

Den menlöft blöende af Juda döms, at släpa
Det tunga korfs, därpå Han långsamt dödas skall.
Han bär det villigt: men Dets kraft är all.

RECIT.

Nu ser man sorgen, ur hwart ädelt hjerta bryta:

De dölgda tårar strömväs flyta.

ARIOSO.

Men JESUS tröstar dem och läger nej:

I Zions Döttrar gråten ej.

ARIA.

Min synd mig ner i afgrund drar:

Til Gud jag mig vil vända:

Du värdes sjelf o Himla Far,

Mig nåd och krafter fända: Fin.

Och Trones strålar från Din högd,

Til Helig vandel Ewig frögd,

I renadt hjerta tända. D. C.

CORO.

Våra Sjålar åro bögede ner til Jorden:

O! ve oss, at vi så illa syndat hafva.

RECIT.

RECIT.

Där står et dödsfens Träd, til evigt Lif för mig,

ARIOSO.

Olkyldige och frome, pusta ut från Dig

Den själen, som jag plågat lå grymt.

RECIT.

Jämmer! ej kädjor, inga band:

Men hårda hvassa spikar.

JEsus, til en mordisk flaf,

Sina Allmagts-händer gaf.

Den hvassa udden vid huart slag sig vrider

I nerver, och i ådror, och i ben.

ARIOSO.

Han lider med tåligt mod och knapt vil suckar dra.

Til sinälek hängd, Han utstår Dödsfens smärta

På Gollgata.

RECIT.

Du Folk, Du Herrans Folk, ach! lät Dit hårda hjerta

Bevekas: och lät Hämnden

Sin hvila få:

Men si! De än förfnåda högt:

De argt bespotta, frögdas grusligt af sin galla:

Men JEsus sagt:

ARIOSO

Min Fader, ach! förlåt dem alla;

De göra det, de ej förstå.

ARIA.

ARIA.

J, som grymt mig tryckte ner,
Sen hur högt Jag älskat Er,
Jag förlåter: men ej hämnas.
J, som smädat mig i nöd,
Hören Bönen til min Död,
At Er evig Frögd må lämnas.

CORO.

Jag villigt alt, skal för Din åra våga:
Korset ej fruckta, smålek eller plåga:
Ej i all motgång, ej i Dödens smärta,
Båfvar mit hjerta.

DUETTO.

Hvem har jag Jesu! utöm Dig,
Som i den sista nöden mig,
Med Råd och Tröst, vet bistånd gifva?
Hvem skall min själ sig taga an,
När jag ej längre lefva kan
Och Dödsens kamp för svår vill blifva!

Fin.

När

När alla sinnens kraft förgått,
Är icke Du, min sälla Lott? D. C.

ARIA.

Hur skön är ej den nya värld,
De Frome, för sin tro, beskärd!
Ej Mänskor den förvärfva.
O JESU! Härlighetens Gud,
Hjelp mig, Din återlösta Brud,
Mit rum där saligt ärfva:
Minsta åsyn af Din klara Ängla-skara,
Gif mig svaga,
Glad ur verlden afsked taga.

CORO.

Frögden Eder alle J frome; ty HERRANS
ord är sanfärdigt och hvad Han ofs lof-
var, det håller Han vift.

RECIT.

Nu på en gång, er alla synders qual,

*I Hjelte själen ryter grymt:
Dess hjerta kläms och Bröftet spåns:
Hvar åder fargas af en Dolk:
På korset sträcket ut Dess hela kropp:
Sjudubbelt känner Kristus dödens fasa.
Under helfvete Han trycks: odräglig smärtan blifvit,
Från en förtörnad Allmacts-hand.*

ARIOSO.

Han ropar: Gud, min Gud! har Du mig öfvergifvit!

RECIT.

*Och nu den bistra stunden är förbi.
Nu suckar Han: Mig törster! Honom laska
De droppar vin, som gallan gjorde laska.
Dess pina nu har nått sin högd:
Nu segrar Han och säger nögd:*

ARIOSO.

Det fullgjordt är! Min Far, anamma Du min anda!

Han mot sit bröst sig lutar ner och dör.

RECIT.

*De sorgsna Seraphim från bleka Stjernor fara
Och quida högt: Ach Gud är död!
Och Jordens afgrund höres svara.
Ach Gud är död!*

Bäf-

Bärfva Gollgata, på Dig Han led och dödde.
Fördölq dig Sol, i mörka moln, i rök och dam!
Sluk opp du Land, de bosvar, ondskan födde.
I grafvar, öpnen Er: I Döde, stigen fram
Er Foster-Jord är täckt
Af blod, som östes fräckt.

ARIOSO.

Ach Gud är död! så skal en Dag berätta Dagar:
Ach Gud är död! och Evighetens genljud klagar:
Ach Gud är död!

CHORAL.

Gråt öga, blod,
En Vän så god,
Et dödens Offer blifvit.
Tyftnad är Den dyra Mun,
Som ofs tröft har gifvit.

ARIETTE.

Gråten ej! Lejonet af Juda Stam, har nu
vunnit Seger.

CHO-

CHORAL.

Gråt-öga, blod,
En Vän så god,
Har utstådt afgrunds-smärta.
Kunde större nöd och qual,
Trycka större Hjerta.

ARIETTE.

Gråten ej! Lejonet af Juda Stam, har nu
vunnit Seger.

CORO.

Til Dig, vi fly, vi synda trålar,
O JESU! i vår nöd:
Rör oss, at Båtrings-tårar falla
I stoftet, där Dit Blod flöt ner.
Vårt offer antag Du. Fin.
Du Gud som älskar Mensko-sjålar,
En evig Lag, som dömt oss alla,
Har Du fulbordadt med Din död.
Det Lof, alt skapat ger,
Dit offer blifve nu.

D. C.

www.books2ebooks.eu